

Pet standardnih godina je prošlo otkad se Darth Sidious proglasio galaktičkim Imperatorom. Brutalni Ratovi klonova su samo sjećanje, a Imperatorov je šegrt, Darth Vader, uspio poloviti većinu Jedija koji su preživjeli strašnu Zapovijed 66. Na Coruscantu pokorni Senat plješće svakoj Imperatorovoj odluci, a stanovništvo svjetova Središnjice uživa u osjećaju novog napretka.

Na Vanjskom obodu, međutim, nebojene vrste bivših separatističkih svjetova ne žive ništa bolje nego prije građanskog rata. Nemaju oružja, ni druge resurse, ostavili su ih da se brinu sami za sebe unutar Imperija koji im je uglavnom okrenuo leđa.

Ondje gdje se gnjev prelio u aktove pobune, Imperij je brzo nametnuo kazne. No, premda je siguran u svoje i Vaderove moći tamne sile, Imperator razumije da će samo vrhunska vojska, pod komandom zapovjednika koji je jednako nemilosrdan kao on, osigurati Imperiju tisuću generacija...

MJERA ČOVJEKA

TIJEKOM RANIH DANA IMPERIJA nastala je izreka: *Bolje drogiran nego na Belderoneu*. Neki su komentatori otkrili da potječe od posljednjih ili izvornih vojnika odraslih na Kamionu i koji su služili u Ratovima klonova na strani Jedija; drugi su okrivili prvu klasu kadeta na Imperijalnim akademijama. Osim što izražava očaj zbog službe na svjetovima daleko od Središnjice, te su riječi podrazumijevale da im je vojni raspored u zvjezdanom sustavu određivao vrijednost. Što bliže Coruscantu, vojnik je vrijedniji za ciljeve Imperija. Premda su na samom Coruscantu vojnosposobni radije služili daleko od Palače nego bilo gdje u dosegu Imperatorovog oronulog lica.

Za upućene je tako neobjašnjivo da bi Wilhuffa Tarkina poslali na usamljen mjesec u bezimenom sustavu u udaljenom području Oboda. Najbliži planeti bili su pustinjски svijet Tatooine i jednako negostoljubiv Geonosis, na čijoj su ozračenoj površini i počeli Ratovi klonova i koji je otad bio zabranjen svima osim unutrašnjem krugu imperijalnih znanstvenika i inženjera. Što je to mogao učiniti bivši admiral i pobočnik general da zasluži zadatak koji bi većina smatrala progonstvom? Kakav je to neposluh ili zanemarivanje

dužnosti potaklo Imperatora da protjera onoga kojeg je na kraju rata osobno promaknuo u čin moffa? Glasine su se brzo širile među Tarkinovim premcima u svim granama vojske. Tarkin nije izvršio važnu misiju u Zapadnim domecima; posvađao se s Imperatorom ili njegovim glavnim izvršiteljem, Darthom Vaderom; ili je jednostavno predaleko posegnuo pa je plaćao cijenu gole ambicije. Za one koji su osobno znali Tarkina ili su samo površno znali kako je odrastao i dugo služio vojsci, razlog njegovog zadatka bio je očit: Tarkin se upleo u tajnovit imperijalni poduhvat.

U memoarima koji su objavljeni godinama nakon njegove sumnjive smrti, Tarkin je napisao:

Nakon mnogo razmišljanja shvatio sam da su me godine u bazi Stražar oblikovale baš kao i školovanje na Lešinarovom platou na Eriaduu, i bile jednako važne kao bilo koja bitka u kojoj sam sudjelovao ili kojom sam zapovijedao. Jer, nadgledao sam stvaranje oružja koje će jednog dana oblikovati i garantirati budućnost Imperija. Istovremeno neprobojna tvrđava i simbol Imperatorove nepovredive vladavine, mobilna je bojna postaja u dubokom svemiru bila postignuće poput onih pradavnih vrsta koje su otključale tajne hipersvemira i otvorile galaksiju za istraživanja. Jedino žalim što nisam više insistirao da se projekt dovrši na vrijeme kako bih spriječio djela onih koji su odlučili osujetiti Imperatorove plemenite planove. Strah od postaje, strah od Imperatorove moći, bio bi dovoljan da ih zastraši.

Niti jednom u osobnim zapisima Tarkin nije usporedio svoj autoritet s Imperatorovim ili Vaderovim, a ipak je čak i tako jednostavan zadatak kao što je nadgledanje izrade nove uniforme možda bio način da odjene onaj poznati plašt s kapuljačom i karakterističnu crnu masku.

»Analiza trendova vojnih odora na Coruscantu predlaže bolje skrojenu odjeću«, govorio je droid za protokol. »Tunike su i dalje s dvostrukim kopčanjem i podignutom kragnom, ali nema više ramenih oznaka ili epoleta. Štoviše, hlače više nisu ravne, već proširene na bokovima i bedrima, a sužavaju se prema manžetama kako bi ih se lako utaknulo u čizme niskih peta.«

»Pohvalna promjena«, rekao je Tarkin.

»Smijem li onda predložiti, sir, hlače širih nogavica — standardna sivo-zelena tkanina, naravno — naglašene crnim čizmama do koljena s preokrenutim manžetama. Tunika treba imati pojas na struku i padati do pola bedra.«

Tarkin je promotrio srebrna čovjekolikog modnog dizajnera. »I premda cijeni posvećenost krojačkom programiranju, ne zanima me započinjati modne trendove na Coruscantu ili bilo gdje drugdje. Jednostavno želim uniformu koja mi *pristaje*. Posebno čizme. Zvijezde znaju da su mi stopala prešla više kilometara po zvjezdanim razaračima nego tijekom zadataka po površini, čak i na postrojenjima ove veličine.«

RA-7 droid nagnuo je sjajnu glavu na jednu stranu da izrazi neslaganje. »Postoji jasna razlika između uniforme koja >pristaje< i one koja odgovara vlasniku, ako me razumijete, sir. Smijem li također naglasiti da kao guverner sektora imate slobodu biti nešto više, recimo, *smioni*. Ako ne bojom, onda vrstom tkanine, dužinom tunike i krojem hlača.«

Tarkin je u tišini razmislio o droidovoj primjedbi. Godine na brodu i različitim dužnostima nisu štedjele onih nekoliko odijela i garnizonskih uniformi koje je zadržao, a nitko u bazi Stražar nije se usudio kritizirati slobode koje si je uzimao.

»Dobro«, napokon je rekao, »pokaži mi što si naumio.«

Odjeven u maslinasti bodi koji ga je pokrivaio od vrata do gležnjeva i skrivao ožiljke od blasterskih rana, padova i kandži grabežljivaca, Tarkin je stajao na niskoj okrugloj platformi preko puta fabrikatora odjeće čijih mu je nekoliko laserskih

čitača mjerilo tijelo crvenim zrakama, bilježeći mjere na dje-lić milimetra. Raširenih ruku i nogu, doimao se poput kipa na postolju ili mete kroz desetak snajperskih optika. Pokraj fabrikatora je bio holostol koji je nad površinom projicirao njegov hologram u prirodnoj veličini, odjeven u uniformu čiji se dizajn mijenjao prema nečujnim uputama droida i koji se na zahtjev okretao ili zauzimao druge položaje.

Ostatak Tarkinovih skromnih odaja zauzimao je krevet, komoda, sprava za fitness i elegantan писаći stol između meka-nih uredskih stolaca i još dva obična. Kao čovjek jednostavnog ukusa, birao je jasne, čiste linije, preciznu arhitekturu i nedo-statak bespotrebnih stvari. Veliki je prozor gledao van preko osvijetljenog četverokuta pristaništa na masivne generatore zaštitnog polja i iza toga na lanac beživotnih brda u obliku slova U koji su okruživali bazu Stražar. Na pristaništu su stajala dva šatla koje je vjetar išibao, kao i Tarkinov osobni zvjezdani brod, *Strvinarov šiljak*.

Mjesec na kojem se nalazio Stražar imao je gotovo pa standardnu gravitaciju, ali je hladan i pust. Zavijen velom toksične atmosfere, taj su osamljen satelit mučile česte oluje i bio je bezbojan poput palete boja u Tarkinovim odajama. I u to je vrijeme bjesnjela zloslutna oluja s vrha planina i po-činjala zasipati prozor kamenjem i šljunkom. Osoblje u bazi su je zvali »teška kiša« kako bi si olakšali sumornost koju su takve oluje izazivale. Mračno je nebo pripadalo uskovitlanom plinovitom divu čiji je to mjesec bio. Tijekom dugih dana kad se mjesec grijao svjetlošću udaljenog žutog sunca tog sustava, sjaj na površini bio je prejak za ljudske oči, pa su prozore baze zatvarali ili polarizirali.

»Vaš dojam, sir?« pitao je droid.

Tarkin je proučavao svog holodvojnika u boji, manje se fokusirajući na promijenjenu uniformu, a više na čovjeka u njoj. S pedeset godina bio je vitak, gotovo mršav, a pramenovi valovite sive kose pravili su pruge kroz nekad kestenastu kosu. Ista genetika koja mu je dala plave oči i brz metabolizam,

darovala mu je upale obraze koji su mu lice pretvarali u masku. Uzak nos se doimao još užim zbog udovičinog špica na čelu koji se još više isticao otkad je rat završio. Također, duboke su mu bore razdvajale široka usta tankih usnica. Mnogi su to lice opisivali kao ozbiljno, premda ga je on smatrao zamišljenim, možda i probojnim. Što se glasa ticalo, zabavljalo ga je kad su njegov bahati ton pripisivali odgoju i naglasku s Oboda.

Okrenuo je glatko obrijano lice na obje strane i podigao bradu. Prekrižio je ruke preko grudi pa ih spojio iza leđa; napokon je raširio noge i šake stavio na bokove. Kad se izravnao do visine nešto iznad ljudskog prosjeka, na lice je navukao ozbiljan izraz i desnom rukom pokrio bradu. Malo je onih kojima je morao salutirati, premda je postojao jedan kojem se morao pokloniti, pa je to i činio, ravnih leđa, ali ne tako nisko da se doima ulizički.

»Makni gornji dio čizama i smanji petu«, rekao je droidu.

»Naravno, sir. Standardni đon i prsti od duranija za čizme?«

Tarkin je kimnuo.

Kad je sišao s platforme, iz kaveza od laserskih zraka, počeo je hodati u krug oko holograma, procjenjujući ga sa svih strana. Tijekom rata se tunika s pojasom kopčala preko grudi na jednu stranu i po sredini na drugu: sad je linija bila okomita, što je odgovaralo Tarkinovom osjećaju za simetriju. Odmah ispod oba ramena bila su dva uska džepa dizajnirana za male cilindre s kodiranim podacima o nositelju. Pločica s oznakom čina s dva reda malih četverokuta u boji bila je pričvršćena na lijevoj strani tunike.

Medalje i trake iz bitaka nisu imale mjesta na uniformni, a ni u vojsci. Imperator je škrtario s pohvalama. Premda bi drugi vođa nosio odjeću od najfinije sint-svile, Imperator je više volio zeyd tkaninu s crnim uzorkom, često skrivajući lice pod kapuljačom — skriveno, strogo, asketsko.

»Ovo Vam se više sviđa?« pitao je droid kad je njegov krojački program dao zadatak holoprojektoru da unese promjene u čizme.

»Bolje je«, rekao je Tarkin, »osim možda pojasa. U sredinu kopče stavi časnički disk i jedan na zapovjednu kapu.« Taman je htio to pojasniti kad ga je sjećanje iz djetinjstva odvelo drukčijim putem, pa je samozadovoljno frknuo.

Sigurno je tad imao jedanaest godina, nosio je prsluk s mnogo džepova za koji je mislio da je savršena odjeća za ono što je pretpostavljao da će biti izlet na Lešinarev plato. Kad mu je vidio prsluk, njegov se prastric široko nasmiješio, pa glasno nasmijao, rođački i zlokobno.

»*Izgledat će još bolje kad se zaliješ krvlju*«, rekao je Jova.

»Smatrate li kroj smiješnim, sir?« pitao je droid gotovo uznemireno.

Tarkin je zatresao glavom. »Ništa smiješno, sigurno.«

Shvaćao je on besmisao ove probe. Razumio da si samo nastoji odvratiti pažnju od nervoze zbog kašnjenja koja su ometala napredak bojne postaje. Pošiljke iz istraživačkih centara su bile odgođene; rudarenje na Geonosisu pokazalo se nemogućim; rokove određenih faza gradnje propustili su inženjeri i znanstvenici koji su nadzirali projekt; konvoj koji je prevozio vitalne komponente trebao je uskoro stići...

U tišini je oluja ponovo počela suludo tetovirati prozore.

Nema sumnje da je baza Stražar bila jedna od najvažnijih mjesta u Imperiju. Ipak, Tarkin se pitao što bi njegov prastric — koji mu je jednom rekao da je osobna slava jedino što vrijedi ganjati — mislio o činjenici da je njegov najuspješniji učenik u opasnosti da postane obični administrator.

Pogled mu se vratio hologramu kad je čuo brze korake u hodniku ispred sobe.

Kad je dobio dopuštenje da uđe, Tarkinov je plavokosi i svjetlooki adutant požurio kroz vrata i oštro salutirao.

»Prioritetna poruka iz stanice Bedem, sir.«

Nagla koncentracija izbrisala je Tarkinovo mrštenje. Bedem se nalazio od Stražara prema Središnjici, u smjeru planeta Pii, i

bio mjesto okupljanja opskrbnih brodova u smjeru Geonosisa, gdje se gradilo oružje za duboki svemir.

»Neću tolerirati dalja kašnjenja«, počeo je govoriti.

»Razumijem, sir«, rekao je ađutant. »Ali, ovo se ne odnosi na opskrbu. Bedem poručuje da su ih napali.«